

Tôi lại Thờ Dài Ngó Xa Xăm

Tôi xa làng Đá đã nhiều năm
Từ độ người ta tuổi chớm Rằm
Cái tuổi xúi người say má thắm
Thả hồn mơ mộng mãi xa xăm

Tôi nhớ, người ta một cuối năm
Giữa chiều mưa ấy rét căm căm
Mặc tôi thẳng thốt chặt tay nắm
Vấn nhẹ lác đầu ngó xa xăm.

Tôi biết người ta với làng Chằm
Ân tình riêng nặng đã nhiều năm
Người ta lại giỏi cam chịu lằm
Mặc kẻ làng Chằm biệt biệt tằm.

Tôi về làng Đá mỗi cuối năm
Nhìn người hóa đá giữa đêm Rằm
Tuổi xuân tự lấp sâu vạn dặm
Tôi lại thờ dài, ngó xa xăm...

Hà Nội, 26 tháng 01 năm 2026
Đặng Xuân Xuyên